

Hjælp i dette Tilfælde. Hvad Invaliderne angaar, da ſkal jeg ikke komme nærmere ind paa denne Sag. Kun ſkal jeg med Henſyn til Indſtillingen fra Dreier Hans Sorgenſen af Sønderſtov Mark bemærke, at en lignende Tanke, ſom Udvalget her har udtalt, findes fremfat udſørligere i Betænkningen over Invalidſagen fra hele Udvalget, da deene ſidſt var for her i Thinget, nemlig at man ønskede, at Beſtyrelſen ſkulde, hvor ikke en abſolut Arvsagsforbindelse kunde godtgjøres, men hvor der var Grund til at tro, at de Paagjældende havde ſaaet et Anæf paa deres Helbred i Krigen, være berettiget til at give dem Underſtøttelse. Man gav det endogſaa en ligefrem Form i ſelve Betænkningen, den Form, under hvilken man havde tænkt, at det kunde lade ſig gjøre. Jeg ſkal paany henſtille til den høitærede Miniſters og Thingets Overvejelſe, hvorvidt man ikke paa en eller anden Maade maatte kunne faae Beſtyrelſen givet en ſaadan Myndighed, hvorved de mange Klager over den Behandling, Invaliderne faae, kunne blive afhjulpne; thi det er ganſke viſt, at naar Arvsagsforbindelſen ikke kan paavilſe, er Adminiſtrationen ikke heldig ſtillet.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen ſluttet.

1) Indſtilling under Nr. 11 (ſe Tillæg B. Sp. 865—66)

vedtoges med 55 St. mod 7.

2) Indſtilling under Nr. 12 (ſe Tillæg B. Sp. 865—66)

vedtoges enſtemmig med 61 St.

3) Indſtilling under Nr. 13 (ſe Tillæg B. Sp. 865—66)

vedtoges enſtemmig med 62 St.

4) Indſtilling under Nr. 14 (ſe Tillæg B. Sp. 867—68)

vedtoges med 62 St. mod 1.

5) Indſtilling under Nr. 15 (ſe Tillæg B. Sp. 867—68)

vedtoges enſtemmig med 62 St.

6) Indſtilling under Nr. 16 (ſe Tillæg B. Sp. 867—68)

vedtoges enſtemmig med 60 St.

7) Indſtilling under Nr. 17 (ſe Tillæg B. Sp. 867—68)

vedtoges enſtemmig med 61 St.

8) Indſtilling under Nr. 18 (ſe Tillæg B. Sp. 867—68)

vedtoges enſtemmig med 61 St.

Endelig fattes Udvalgets Indſtilling under Nr. 19 (ſe Tillæg B. Sp. 867—68) til Forhandling.

Ordføreren (Th. Nielsen): Det Andragende, ſom nu er under Forhandling, er fra forhenværende Stenograf Bondrop. Han har været Stenograf her ved Rigsdagen i 30 Aar, altsaa i det Meſte af hele den Tid, vi have haft Rigsdag. Han kom herfra i 1880 paa Grund af vækket Syn eller maſke rettere, fordi han var blind paa det ene Øie; han ſik da den Udbetaling fra Rigsdagens Penſions- eller Underſtøttelſeſkaſe, ſom han kunde have Krav paa, nemlig mellem 5 og 6,000 Kr. Han kjøbte derfor Obligationer til 6,000 Kr. Han var endnu dengang ikke ſaa daarlig, at han ſlet Intet kunde udrette, men kunde paatage ſig noget Skriverarbejde. Han arbejdede nogen Tid ved Matrifikontoret, hvor han havde en aarlig Fortjeneste af 800 Kr. Nu maa han imidlertid ikke paatage ſig dette Arbejde, da der er Fare for, at han derved ganſke kan miſte ſit Syn ogſaa paa det andet Øie. Han har da kun Renten af denne Penſionsſum, 240 Kr., til ſig og ſin Familie at leve af. Han kunde vel have kjøbt ſig en Livrente, hvorved han kunde have ſaaet en Indtægt af ca. 480 Kr. om Aaret, men Familien vilde jo ſaa have været ganſke uden Hjælp, naar han afgik ved Døden. Det forekommer Udvalget, at den paagjældende Stenograf har handlet forſynlig ved at bære ſig ad, ſom han har gjort, og i Betragtning af hans lange Tjenestetid og det Uheld, ſom er overgaaet ham, og navnlig ogſaa i Betragtning af den Omſtændighed, at han nu ikke længere er iſtand til at arbejde ved Matrifikontoret eller noget